

De erfenis van oom Karel

Tragikomedie

Auteur: Daniël Quintens

Uitgeverij: www.cts-productie.be (of .nl)

Inhoud:

Een familiaal drama of een klucht in de Familie. Eén feit is zeker, het komt in de beste families voor.

Op een dag sterft oom Karel. Hij leefde als een kluizenaar. Veel geld heeft hij dan ook niet uitgegeven, althans volgens de andere familieleden.

Veel familie had hij eigenlijk niet, alleen een broer en een zuster, maar zoals dat in sommige families kan gebeuren, was er tussen hen weinig of geen contact.

Oom Karel ging nooit op Café, heeft nooit een vrouw gehad en natuurlijk had hij geen kinderen, was nooit modern gekleed, enz... allemaal redenen om te denken dat oom een grote erfenis heeft nagelaten.

Na de dood van oom Karel is iedereen natuurlijk nieuwsgierig wat de nalatenschap van oom Karel wel zou zijn.

Lisa en Jan zijn verliefd op elkaar en dat kan volgens de familie niet want ze zijn neef en nicht en neef en nicht trouwen niet samen.

Maar oom Karel wist beter.

Op de dag van zijn begrafenis heeft hij, via een brief die hij een week voor zijn dood gepost had, aan Lisa en Jan laten weten hoe de verdeling van zijn nalatenschap zou gebeuren, maar ze moeten nog even zwijgen. Wat voor die twee een heel zware opgave is.

De dag na de begrafenis was iedereen opeens heel lief tegen elkaar.

Ze begonnen luidop te denken en te speculeren hoe groot die erfenis wel zou zijn.

Jan en Lisa hebben hen dan maar verteld hoe de vork in de steel zit tussen hen beiden.

Om de hele zaak uit te klaren heeft Jan dan maar de notaris opgebeld.

En dan.....

Bezetting:

5 dames ---- 5 heren

Irma: De vrouw van Louis

Louis: De man van Irma.

Katrien: 22-jarige ongehuwde dochter van Louis en Irma

Jan: 20-jarige ongehuwde zoon van Louis en Irma

Jef: De broer van Louis. Hij spreekt traag door een ziekte.

Mariette: De vrouw van Jef

Gusta: de zuster van Louis

Kamiel: De man van Gusta

Lisa: de dochter van Gusta en Kamiel

Notaris, Willy Vangeldzac.

Decor:

Een woonkamer met drie deuren (binnenkomst – badkamer – keuken)

De erfenis van oom Karel

Tragikomedie

(Katrien en Jan komen binnen - Ze komen van een begrafenis van oom Karel – één voor één hangen ze hun vest of mantel aan de kapstok)

Jan

Allé we zijn weer eens de eerste thuis.

Katrien

Tegen wie gaan ze nu weer staan praten hebben.

Jan

Ik weet het niet.

Het kan me eigenlijk niet veel schelen tegen wie ze praten.

En pas op hé,..... als we hen zullen zeggen zal het weer geen waar zijn.

Katrien

Best van al is niets zeggen, want.....

Jan

Stttt... ze zijn daar.

(Irma en Louis komen nu ook binnen)

Louis

Allé, jullie zijn al thuis, zie ik.

Jan

Toch al een kwartier.

Louis

Dat kan niet.

We zijn direct na de mis naar huis gekomen.

Nietwaar Irma?

Irma

Ik zal maar zeggen dat het waar is zeker.

Jan

Ben je wel heel zeker?

Heb je tegen niemand staan praten?

Louis

Neen, tegen niemand.

En daarbij, wij moeten jullie toch geen uitleg geven zeker?

Katrien

... neen natuurlijk niet, maar het was maar om te weten.

Irma:

Allé, we zijn weer thuis.

Het gekibbel kan weer beginnen.

Nog een zwarte dag in ons leven die voorbij is.

Louis:

Eindelijk is deze dag nog zo erg niet geweest.

Alleen was het een lange ceremonie.

Ik dacht dat die pastoor nooit meer ging zwijgen.

Zo zagen dat hij deed.

Het was precies of dat Karel de beste mens van de wereld was.

Jan:

Ik ga mijn andere kleren aan doen.

(Jan wil van het toneel gaan)

Irma

Jan, blijf maar hier.

Het is de moeite niet meer om andere kleren aan te doen.

Jan

Ja zeg.

Ik ben niet gewoon om in zo kleren te lopen.

Ik heb liever mijn jeans aan.

Katrien

Was hij geen goede man misschien?

Irma

Wie?

Oom Karel?

Natuurlijk was dat een goede man.

Louis

Och, dat was iemand zoals er zovele lopen.

Een beetje excentriek misschien, maar dat was ook alles.

Ik weet niet of er veel mensen waren die hem gekend hebben.

Irma:

Toch was er veel volk.

En als er veel volk is dan moet hij graag gezien geweest zijn.

Katrien:

Vond je dat?

Ik had de indruk dat er niet veel volk was.

Ja, het midden van de kerk zat vol, maar in de zijbeuken waren er toch precies wat gaten in.

(Irma en Louis zetten zich aan tafel - Katrien en Jan zetten zich in de zetel)

Jan:

Heb jij dan zo maar zitten rondkijken of wat????

Katrien:

Een klein beetje maar.
Mag dat niet misschien?

Jan

Van mij mag alles.
(*Jan neemt een boekje en mengt zich voorlopig niet in het gesprek van de anderen*)

Irma:

Naar mijn bescheiden mening was er wel veel volk.

Louis:

Veel volk of niet er is er weer eentje minder in de familie.
Ze beginnen goed uit te dunnen.
Twee jaar geleden een paar ooms.
Vorig jaar een paar tantes en nu zijn ze bezig aan onze generatie.
(*Zucht*) Ja, de tijd gaat vlug voorbij.

Irma:

Zo spreek je toch niet over iemand die overleden is.
Het was toch nog altijd je broer.
Of ben je dat soms vergeten?

Louis:

Broer of geen broer, veel uitstaans hadden we met hem niet.
Het was precies of hij wist niet waar wij wonen.

Katrien

We zijn de laatste jaren ook al een paar keer verhuisd als je het mij vraagt.

Louis

Katrien, moei je daar niet mee.

Irma:

Bijna bij niemand van de familie ging hij over de vloer.

Katrien:

Ik heb hem eenmaal ontmoet.
Het was toch een lieve man.

Irma

Je kreeg wat geld voor snoep te kopen zeker?

Katrien:

Helemaal niet.
Ik kreeg geen zakgeld.

Louis:

Het was toch een vrek..... of zijn jullie dat al vergeten toen wij dat huis hier kochten.

Katrien:

Ik weet daar niets van.

Wat was er wel gebeurd?

Irma:

Och niets.

Jij moet je daar niet mee bemoeien.

Dat zijn zaken die al lang verleden tijd zijn.

Katrien

Je was toch niet verliefd op hem geweest?

Irma

Hoe durf je zo over je moeder spreken

Louis:

Zwijg jij maar als je maar zo domme praat kan vertellen.

Er is iets anders gebeurt.

Katrien

Wat dan, als ik dit nog mag vragen?

Irma

Och niets, dat jij moet weten.

Louis

Zij mag toch weten wat er gebeurd is.

Irma:

Zouden we daar niet beter over zwijgen.

Hij is dood en begraven en over dode mensen niets dan goeds.

Die arme stakker heeft veel af gezien.

Katrien:

Allé, Pa, vertel eens, wat is er gebeurd?

Of was ma toch verliefd op hem?

Irma

Zwijgen zeg ik.

Ik was nooit op hem verliefd geweest.

Katrien

Dat kan toch zijn.... In je jonge jaren.

Louis

Zwijgen daar nu maar over.

Zo iets is er niet gebeurd.

Allé.... Dat denk ik toch.

Katrien

Allé, vertel toch maar wat er echt gebeurd is.

Louis:

Toen wij dat huis kochten.....

Irma

LOUIS....

Louis

Toen wij dat huis kochten heeft oom Karel er ook op geboden.

Katrien:

Mocht hij dat niet misschien?

Louis:

Jawel, maar door hem heeft het huis meer gekost.

En uit onze zak dan nog.

Katrien:

Ach die vrek.

Irma:

Zie je nu wat er gebeurt.

Iedereen gaat nu zeggen dat hij een vrek was en dat vind ik niet eerlijk.

Hij heeft gedaan wat hij wilde doen en omdat we nog altijd in een democratisch land leven heeft iedereen recht op wat hij goedvindt.

Louis:

Ja, het is al goed, ik hoor het al.

Ik ben weer de schuldige.

Moet ik eens iets zeggen?

Jij kunt geen kwaad woord horen over oom Karel.

Irma:

Hij is dood en begraven en we gaan er nu over zwijgen.

Louis:

Dat heb je al gezegd.

Je valt in herhaling.

Irma:

Hij heeft zijn hele leven alleen geleefd.

Het was een echte kluizenaar.

Louis:

Kan ik er iets aandoen dat hij nooit getrouwd geweest is.

Hij had beter achter de vrouwen gezeten in plaats van in zijn zetel.

Katrien:

Dan zat hij er warmpjes in, of niet soms?

Irma:

In zijn zetel?

Katrien

Maar neen, dat bedoel ik niet.

Irma

Wat bedoel je daar nu mee?

Katrien:

Wel, laat hij een erfenis na of mag ik dat ook niet weten misschien.

Louis:

Ja

Irma:

Neen

Katrien:

Wat is het nu, Ja of Neen.

Irma:

Eigenlijk weten wij het niet.

Hij heeft daarover nooit gesproken.

Louis:

Hoe zou hij... hij sprak nooit tegen niemand.

Katrien:

Tegen niemand?

Louis:

Allé, bijna tegen niemand.

Soms als ik hem eens tegenkwam ging hij wel een goede dag zeggen en een beetje zeveren, maar verder niets.

Irma:

Wat moest hij vertellen.

Hij ging ook nergens naartoe.

Katrien:

Nergens?

Nooit eens naar de film of het theater?

Irma:

Neen, nergens.

Hoe zou dat komen?

Louis:

Dat was uit gierigheid en meer moet je daar niet achter zoeken.
(*Jan mengt zich nu wel in het gesprek*)

Jan:

Is het nu bijna gedaan met op oom Karel te vitten?

Katrien:

Ik wilde alleen weten of oom Karel een erfenis heeft achtergelaten.

Jan:

Dat zou natuurlijk leuk zijn.
Maar hoeveel, dat is de vraag.

Katrien

(*treiterend*) Oei, mijn broertje wordt ineens wakker als het om geld gaat

Irma:

Dat weten we niet, maar als ik in jullie plaats zou zijn, dan zou ik er niet te veel op rekenen.

Louis:

Hebben wij daar recht geen op misschien?
Tenslotte is het mijn broer.

Irma:

En een beetje van mij ook.

Louis:

Hoe van jou ook?

Irma:

Ik ben toch met jou getrouwd?
En dan nog met een contract.

Jan:

Ja, van langst leeft, grootste armoede zeker?

Irma:

We zullen wel zien, als we naar de notaris uitgenodigd worden.

Katrien:

Moeten we daarvoor naar de notaris?

Louis:

Natuurlijk.
Wie zou er anders het erfdeel verdelen.
Ik ben niet alleen zulle.
Ik heb nog een zuster en nog een broer.

Irma:

En nog een schoonbroer en een schoonzuster en dat zijn de gevaarlijkste.

Louis:

Hoe de gevaarlijkste?

Irma

Dat zeggen ze toch altijd, dat de aangetrouwde familie de gevaarlijkste zijn als het over erfenissen gaat.

Geld doet de duivel dansen.

Katrien:

Ach, het is waar ook.

Wij hebben nog oom Jef en tante Gusta.

Maar wacht eens, ik heb ze niet gezien op de begrafenis?

Louis:

Hoe zou dat komen denk je?

Katrien:

Ik zou het niet weten.

Misschien hebben ze zich van dag vergist...of zoiets.

Louis:

Ze spraken nauwelijks met elkaar.

Allé, ik bedoel, zij en Karel.

Katrien:

Zouden zij het wel weten dat hij dood is?

Irma:

Natuurlijk, ik heb het hen gebeld.

Louis

Hoe? Je hebt ze gebeld?

Ik weet daar niets van.

Irma

Jij moet toch ook niets alles weten en daarbij ik heb je het gezegd, maar je hebt weer niet geluisterd.. zoals gewoonlijk als ik iets zeg.

Katrien:

En wat zeiden ze?

Irma:

Dat het hen niet veel kan schelen of hij nu dood is of niet.

Katrien:

Daarvoor moet je een hart van steen hebben.

Ik zou dat niet kunnen.

Louis:

Het is je geraden.

Jan:

Zouden zij het weten dat oom Karel een erfenis nalaat?

Louis:

Ik denk het wel, zo slim zijn ze wel.
Tenslotte, ALS hij een erfenis nalaat.
Dat weten we niet zeker hé.

Katrien:

Ik geloof dat jullie niet al te best overeen kwamen hé?

Irma:

Dat zijn maar gedachten.
Wij komen goed overeen.

Louis:

Gedachten..gedachten..
Als ze maar mijn deur niet plat lopen.
Hebben zij ons al éénmaal uitgenodigd om eens samen te gaan eten?

Irma:

Wij hebben ze ook nog nooit uitgenodigd.

Louis:

Dat is iets anders.

Katrien:

Dat is waar, wat ma daar zegt.
Wij hebben ze ook nog nooit uitgenodigd.

Louis

Bij hen zijn wij ook nog nooit uitgenodigd geweest.

Jan:

Ik ken ze zelfs niet zo goed.
Ik zou ze wel eens willen ontmoeten.

Louis:

Is het daar niet wat te laat voor?

Jan

Daarvoor is het nooit te laat.

Irma:

Dat denk ik ook.
Weet je wat?
We gaan daar eens verandering in brengen.

Louis:

Hoe ga je dat doen?

Irma:

Wel, we nodigen ze eens uit op een etentje.

Louis:

Wie ga je allemaal uitnodigen?

Irma

Wel alle vier

Louis

Op een etentje dan nog.

Loop je niet te hard van stapel?

Katrien:

Dat is nog zo geen slecht idee.

Jan:

Dat vind ik nu ook eens een goed idee.

Hebben zij geen dochter..... ongeveer van mijn leeftijd?

Louis:

Ik zal niet zeggen van jou leeftijd, maar het zal niet veel schelen.

Jan:

Je zal ze toch ook uitnodigen?

Irma:

Natuurlijk.

Iedereen heb ik gezegd.

Jan:

Dan zijn ze met vijf.

Irma:

Waarom vraag je dat van die dochter?

Je denkt toch niet dat je....

Katrien:

Natuurlijk denk hij dat.

Mijn broertje denkt aan niets anders.

Als hij maar een blote bil ziet dan is hij al verkocht.

Louis

Een blote borst bedoel je, .. hahahaha

Irma

Zal het gaan jaaaaa??

Met je vuile prietpraat.

Louis

Als het mooi gewassen is, is dat toch niet vuil.

Jan:

Allé, jullie denken toch niet dat ik zou aanpappen met mijn nichtje.
Familie onder elkaar doen dat toch niet.

Louis

Pas op... heb je nog nooit gehoord van het gezegde “kozen en nicht, vrijen dicht maat trouwen niet licht.

Jan

Haha....Leuk hoor!

Katrien:

Jaja,... kozen en nichten vrijen dicht maar trouwen niet licht.
Die had ik nog nooit gehoord.

Irma:

Het is genoeg.
Als het zo zit, dan zullen we het maar laten voor de moeite zeker?

Louis:

Tut..tut...tut...gezegd is gezegd.
We zullen ze eens uitnodigen en horen wat zij er van denken.

Irma:

Van wat?

Louis:

Wel... van de erfenis.

Irma:

Geen haar op mijn hoofd die daar nog aan denkt.
Wij zullen daar niet over praten.

Katrien:

Maar ons vader wel.

Jan:

Dat gaat nooit meer uit zijn hoofd.

Katrien

Uit de jouwe ook niet.

Louis:

Jullie denken dat?
Morgen zal ik het vergeten zijn.

Jan

Ik ook.

Irma:

Meen je dat?

Louis:

Natuurlijk meen ik dat.

Waarom zou ik het anders zeggen, denk je.

Irma:

Allé, dan is het goed.

We zullen ze eens uitnodigen.

Katrien:

Wat zal je klaarmaken?

Irma:

Dat weet ik nog niet.

Jan:

Frietjes met stoverij.

Louis:

Dat is nu geen kost waar men mensen mee uitnodigt.

Het moet tenminste met een voorgerecht en soep en een hoofdgerecht en wijn zijn.

Irma:

Wijn?

Waarom moet er daar wijn bij zijn?

Katrien:

Dan kunnen ze beter praten, want als de wijn is in de kan dan is de wijsheid in de man...of
zoiets.

Jan:

Ja, bekvechten jullie maar voort ik ga eens naar buiten.

Louis:

Waar ga je naar toe?

Jan:

Een pintje gaan pakken met mijn vrienden.

Waar anders denk je?

Louis:

Je oom is nog maar begraven en je gaat al op Café.

Is dat wel verstandig.

Irma:

Och, laat die jongen toch gaan.
Ga jij maar een pintje gaan drinken, het zal je deugd doen.

Jan

Allé tot straks, ik zal niet lang wegblijven.
(*Jan verlaat het toneel*)

Irma

Je zou dat beter niet zeggen..

Katrien:

Ma?
Heb je al een datum wanneer je oom Jef en tante Gusta zal uitnodigen?

Irma:

Neen nog niet.
Ik zal eens op mijn kalender moeten kijken.
(*Irma kijkt op de kalender*)
Ik denk dat het volgende week.....

Louis:

Zouden we niet beter wachten tot we meer nieuws hebben?

Irma:

Nieuws?
Welk nieuws?

Louis:

Wel over de eventuele erfenis van Karel.

Irma:

Ben je daar nog altijd mee bezig?

Katrien:

Pa heeft eigenlijk gelijk.
Waar moeten we anders over praten tegen tante en oom?
Ik zou het niet weten zulle.

Irma:

Allé, voor mij niet gelaten.
Maar één ding wil ik toch zeggen, we gaan er geen ruzie over maken.

Louis:

Natuurlijk niet.
Dat is geen ruzie waard.

Irma:

Jamaar, ik ken jullie.
Nu zeg je neen en als ze hier zijn, wie gaat er eerst over beginnen?

Louis:

Ik niet

Irma:

Het zal je geraden zijn.

Katrien:

Kom, we gaan nu niet bekvechten over iets dat wij nog niet weten.

Irma:

Geld doet de duivel dansen.. als je het maar weet.

Louis:

Zo ver zullen we het niet laten komen.

Katrien:

Zeg?

Ma?

Dat zou toch prettig zijn hé... zo een miljoentje of twee erven?

Irma:

We gaan er niet meer over spreken heb ik gezegd., en daarmee basta

Louis:

Oei..oei..oei..

Ons moeder is in haar gat gebeten.

Katrien:

Ik ga eventjes naar mijn kamer.

Irma:

Doet dat, en maak je bed maar op.

Ik heb het deze morgen vergeten.

Katrien:

Moet ik jullie bed ook opmaken?

Irma:

Als je wilt.

Katrien:

Oké

(Katrien verlaat het toneel)

Louis:

Dat is toch een lief meisje hé onze Katrien.

Irma:

Ik zou liever hebben dat ze al getrouwd is.

Ze zal nooit van straat geraken denk ik.

(Jan komt in een vlucht binnen)

Louis

Nu al terug?

Hebben ze geen bier meer misschien?

Jan:

Neen... ja...

Ik heb groot nieuws.

Irma:

Rustig jongen.

Je bent zo zenuwachtig.

Jan:

Ma, ik heb groot nieuws

Louis:

Je bent buiten adem, jongen.

Kom, zet je neer en vertel .

(Jan zet zich aan tafel)

Ik heb gehoord dat oom Karel twee huizen achterlaat en een hele grote som geld.

(Irma zet zich neer)

Louis:

Zie je wel... ik heb het nog gedacht hé.

Irma

Ben je nu dronken of wat?

Je hebt toch geen drugs genomen?

Jan:

Neen, ik ben niet dronken en drugs heb ik ook niet genomen.

Het is echt waar.

Oom Karel laat twee huizen en een grote som geld na.

Irma:

Het is geen waar zeker?

Jan:

Jawel, het is waar.

Louis:

Van wie heb je dat gehoord?

Jan:

Van de zoon van notaris Vangeldzac.

Louis:

Wat weet die daar van.

Ik heb nooit geweten dat mijn broer zaken deed met de zoon van notaris Vangeldzac.
Hij is toch geen notaris?

Irma:

Wacht eens...

Die notaris Vangeldzac is toch al een jaar of vijf dood?

Maar zijn zoon heeft hem als notaris opgevolgd.

Louis:

Hoe komt dat, dat ik daar niets van weet.

Irma:

Lees jij de krant niet?

Louis:

Natuurlijk lees ik de krant.

Irma:

Wel, dat heeft in de krant gestaan.

Hij is verongelukt met zijn fiets, denk ik.

Louis:

Met zijn Fiets?

Ja, als het zo zit, dan kunnen wij niets anders dan Jef en Gusta uitnodigen.

Irma:

Zouden zij dat al weten, denk je.

Jan:

Als ik het heb horen zeggen op Café, dan moeten zij dat toch ook gehoord hebben.

Louis:

Onze Jef gaat nooit op Café, die gierigaard.

En de man van Gusta nog veel minder.

Alle Cafés zijn voor hem ijzerwinkels.

Ze hebben idem dezelfde streken als Karel

Jan:

Dat is ook een manier om rijk te worden.

En wat ik nog heb horen zeggen is dat Tante Gusta en oom Kamiel een mooie dochter hebben.

Irma:

Dat heb ik toch al gezegd?

Jan:

Dan moet je ze dringend uitnodigen.

Irma:

Waarom nu opeens dringend

Jan:

Och zo maar.

(Katrien komt terug op toneel vanuit de kamerdeur)

Katrien:

..... omdat hij zou willen kennismaken met die dochter van tante Gusta.

Jan:

Heb jij staan luistervinken?

Katrien:

Neen, want je sprak luid genoeg.

Jan:

Zeg ma, is het echt zo een mooi meisje?

Irma:

Ik weet natuurlijk niet wat jij mooi vindt, maar ze heeft nog meegedaan aan een miss verkiezing.

Katrien:

Ja, miss bonenstaak, hahahaha

Jan:

Je moet er niet mee lachen.

Alle meisjes die meedoen aan een miss verkiezing zijn mooie meisjes.

Louis:

Ik ga eens een pintje pakken.

Irma:

Ik ga mee.

Katrien:

Oei, dat is ook niet van jullie gewoonte.

Gaan jullie nu met het geld smijten?

Louis:

Gewoonten zijn om verandering in te brengen... of niet soms?

Irma:

Je moet op ons niet wachten.

Louis:

Neen, op ons moeten jullie niet wachten, want het zou laat kunnen worden.

(Irma en Louis doen hun vest aan en vertrekken van het toneel)

Jan:

Niet te zat hé, hahahaha

Katrien:

Wat hebben die twee.

Dat is ook lang geleden dat zij nog samen op Café gegaan zijn.

Jan

Ik denk dat ze alle twee op die erfenis uit zijn.

En vader nog het meest.

Katrien:

Tenslotte is het toch van zijn broer hé.

Zeg jan? Ben jij ooit al eens bij oom Karel binnen geweest?

Jan:

Neen.... Of wacht, ik geloof eenmaal, maar zeker weet ik het niet meer zo goed.

Katrien:

Is dat al lang geleden?

Jan:

Och ja, dat was toen ik een jaar of twaalf was.

Ik mocht mijn geschenk halen voor mijn plechtige communie, geloof ik.

Katrien:

Ja, dat is al heel lang geleden.

Ik heb dat nooit gekregen.

Jan:

Ben jij daar al eens binnen geweest?

Katrien:

Tweemaal ben ik daar eens geweest met onze Ma.

Wat mij toen opviel, was een mooi schilderij die aan de muur ging.

Jan:

Waar zou een schilderij anders hangen denk je?

Katrien:

Ik wil maar zeggen dat het enige was die mij opviel.

Ik geloof dat het een sneeuwlandschap was of een ander, ik weet het niet meer zo goed, maar in elk geval het was een zeer mooie.

Jan:

Moesten wij nu eens een hele grote som geld erven, wat zou jij daar mee doen, denk je?

Katrien:

Ik zou ik elk geval een nieuwe auto kopen.

En ook een paar nieuwe kleren.

Jan:

Neen, ik bedoel een hele grote som.

Zo eentje van een paar honderdduizend Euro.

Katrien:

Ach zo.

Ik zou mij een mooie villa kopen en een nieuwe auto.

Een villa met een zwembad... eigenlijk met alles erop en eraan.

En jij?

Jan:

Ik?

Och, dat weet ik nog niet.

Misschien een wereldreis maken of zoiets.

Katrien:

Een wereldreis?

Hoe kom je daar nu bij, als je een vliegtuig ziet wordt je al misselijk.

Wat zou jij een wereldreis maken.

Jan:

Er bestaan toch medicijnen tegen luchtziekte.

Katrien:

Koop dan maar een heel valies medicijnen met een keer.

Jan:

Ik zal wel iets bedenken.

Katrien:

Ik ga eventjes tot bij mijn vriendin.

Jan:

Niet te lang wegblijven, want je weet hoe moeder daar over denkt.

Katrien:

Maak je maar geen zorgen, ik zal rapper thuis zijn dan zij.

Je hebt ze toch gehoord.... We moeten op hen niet wachten.

(Katrien verlaat het toneel)

Jan:

Zie me nu hier zitten...alleen.

(Jan neemt een boekje en begint te lezen – dan wordt er aan de deur gebeld)

Wie zou dat nu kunnen zijn.

(Jan doet de deur open en er komt een mooi meisje binnen)

Lisa:

Dag ...Jan

Jan

Dag Lisa.....

Kom binnen.
(Ze geven elkaar een zoen - Jan reikt haar een stoel aan)
Kom binnen en zet je.

Lisa:
Dat is heel vriendelijk.
(Jan kijkt verliefd en zet zich naast haar)

Jan:
En ...

Lisa:
Wat en?

Jan:
Euh... wat komt zo een mooi meisje hier opeens binnengevallen.

Lisa:
Binnengevallen?
Jij hebt wel de deur opengedaan.

Jan:
Ja, dat bedoelde ik.
Aan wat heb ik dat te danken dat er zo een mooi meisje hier aan de deur komt bellen.

Lisa:
Je hebt toch gevraagd of ik eens kon langskomen?

Jan:
Ja, dat wel, maar ik heb ook gezegd dat je eerst moet bellen.
Ik zou nog niet graag hebben dat mijn ouders het al weten van onze relatie.

Lisa:
Vind je dat erg?

Jan:
Euh.... Neen, natuurlijk niet.

Lisa:
Ik heb groot nieuws en ook raar nieuws.
Heb jij deze morgen geen brief ontvangen van je oom Karel

Jan:
Niet dat ik weet.
Maar wacht eens..... Hoe weet jij dat ik een oom Karel heb.... Allé had.
Hij is deze morgen begraven.

Lisa:
Dat weet ik, maar toch moet jij ook een brief ontvangen hebben

Jan:

Hoe kan dat nu?

Ik zei net dat hij vandaag begraven is.

Lisa:

Dat weet ik wel, maar die brief is deze morgen door de postbode meegebracht.

Er stond een bericht op dat hij vandaag moest afgegeven worden.

Jan

Heb jij ook een brief ontvangen misschien?

Lisa

Natuurlijk, anders zou ik hier niet zijn.

Jan:

Hoe kan dat nu?

Ik versta er geen snars meer van.

Hij wist toch niet dat hij vandaag ging begraven worden.

Of heeft hij misschien?????

Lisa:

Dat weet ik niet, maar het is zeer ernstig.

Jan:

Van oom Karel bedoel je?

Lisa

Dat ook, maar ik bedoel eerder die brief die ernstig is.

Jan

Wat staat er wel in?

Lisa:

Kijk hier, lees zelf maar.

(Jan neemt de brief van Lisa en begint hem te lezen).

Jan:

.... dat is niet mogelijk.

(leest verder)

.... hoe kan dat nu?

(Leest verder)

Maar Lisa, meisje toch.

Weet je moeder dat al?

Lisa:

Geloof je wat er in die brief staat?

Jan:

Natuurlijk geloof ik dat.

Hoe verklaar je anders dat ik....
Och laat maar.

Lisa:
Wat wil je zeggen?

Jan:
Och niets.
Ik weet al niet meer wat ik moet denken.

Lisa:
Jawel, je weet het nog.

Jan:
Ik weet het niet meer.

Lisa:
Je zei “ hoe verklaar je anders dat ik... en dan zweeg je.

Jan:
Dat kan ik nu niet zeggen.

Lisa:
Jawel.... Ik wil het weten...

Jan:
Hoe verklaar je anders dat ik zo verliefd op jou ben?

Lisa:
Dat is waar, maar ik ben ook verliefd op jou zulle.
Kijk eens of je soms toch geen brief ontvangen heb.

Jan:
Ik heb de post van deze morgen nog niet door genomen.
Wacht ik ga eens kijken.
(Jan zoekt naar de post)

Ach, hier lig de krant en al die reclame, maar geen brief.
(Jan onderzoekt de bladen en toch vind hij een brief)

Lisa:
Ja, dan zal het maar zo zijn zeker.
Het zal wel de een of andere grappenmaker zijn die deze brief naar mij gestuurd heeft.
Maar als het toch geen waar is, dan.... Dan....

Jan:
Wat dan?

Lisa:
Dan moeten wij onze relatie stop zetten.

Jan:

Wacht niet zo vlug een oordeel vellen.

Hier zit toch een brief tussen.

(Jan bekijkt de omslag en leest)

Aan Jan.....

Aan mij?

Lisa:

Zijn er hier nog andere Jan's misschien?

Jan:

Neen, natuurlijk niet.

Ik denk dat moeder die brief ook niet gezien heeft.

Lisa:

Wel, lees hem dan.

(Hij doet hem open en leest de brief in stilte)

Jan:

..... het is niet waar hé???

..... heb je nu van je leven

Als Katrien dat hoort.

Lisa

Katrien?

Wie is dat?

Jan

Ken jij haar niet?

Lisa

Neen, waarom zou ik haar moeten kennen?

Jan

Dat is mijn zuster.

Lisa

O, ik dacht dat je nog een ander meisje had.

Dan is Katrien mijn nicht?

Jan

Natuurlijk.

Hebben je ouders dat nooit verteld?

Lisa

Zij spreken nooit over hun familie.

Jan

Ja... als het zo zit, dan kan jij dat niet weten hé.

Maar nu zal daar verandering in moeten komen.

Lisa

Dat denk ik ook.

Jan

Maar hoe wist je dat ik hier woon.

Ik heb jou dat toch nooit verteld.

Lisa

Jou adres stond in die brief, snulleke.

Jan

Ach nog waar ook.

(Hij leest verder in de brief)

Hoe is het mogelijk

Lisa:

Was is er Jan?

Jan:

Sssstttt

(hij leest verder)

Lisa:

Allé Jan, zeg toch iets.

Jan:

.... het is niet mogelijk.

(leest verder)

..... hoe kan dat nu?

Ik kan het bijna niet geloven.

Dat is precies hetzelfde als in jou brief.

Lisa

Je krijgt er precies niet genoeg van?

Of geloof je het niet?

Jan

Jawel, ik geloof dat...

Lisa

Wel, dat zouden we het beter direct aan onze ouders vertellen?

Jan:

NEEN, niet doen.

Daar komt alleen maar herrie van.

Als onze pa dat te weten komt, dan gaat er hier een revolutie uitbreken.

Lisa:

Maar Jan toch, hoe kunnen wij nu samen....

(Jan kust Lisa heel verliefd – zij spartelt wat tegen maar geeft toch toe)

Och jan, wat ben ik blij.

Ik dacht dat je niet meer van me ging houden.

Jan:

Lisa, van het eerste moment dat ik je zag was ik weg van jou.

Waarom zou ik u nu niet meer graag zien.

Moeder had al gezegd dat jij een mooi meisje was.

Lisa:

Och Jan, van mij was het liefde op het eerste gezicht.

Van het eerste moment toen ik je op het marktplein gezien had.

Jan

Op het marktplein?

Waarom heb je mij dan niet aangesproken?

Lisa

Dat wilde ik wel doen, maar mijn vriendin zei dat het de jongens zijn die het eerste contact moet leggen.

Jan

Wie was die vriendin?

Mieke van Steenberghe

Jan

Ach die.

Zij moet spreken.

Ze heeft nog achter mij gat gelopen, maar ik ben niet verliefd op haar geworden.

Lisa

Dat heeft zij mij ook verteld.

Jan

Wat heeft ze nog allemaal verteld.

Lisa

Och niets.

Maar ik denk dat ze toch nog verliefd op jou is.

Jan

Ik moet ze niet en daarmee is de kous af.

Lisa

Dan mag ik blij zijn.

Jan

Natuurlijk.

(Zij kussen elkaar en op dat moment komt Katrien binnen)

Katrien:

Oei, ben ik te vroeg?

Ik mag mijn broer ook nooit alleen laten hé.

(Jan scharrelt de brief en steekt hem onder zijn hemd)

Jan:

Neen...

Lisa:

Ja...

Katrien:

Wat is het nu?

Voor Jan is het neen en voor juffrouw hier is het ja.

Wie ben jij eigenlijk die zo maar met mijn broer staat te kussen?

Jan:

Dat is Lisa.

Katrien:

Dat had ik wel gezien dat het onze moeder niet was.

Maar vanwaar kom jij opeens, ik wist niet dat mijn broertje een lief had.

Ach, hij grote deugniet....

(Ze knijpt in zijn wang)

Ik ben nog maar een tijdje weg en mijn broertje nodigt al een meisje uit.

Je hebt toch niet op mijn bed gelegen....

Jan:

Laat dat.

Ik ben geen klein kind meer zulle.

Het is niet om dat jij twee jaar ouder bent dan ik dat je me als een klein kind moet behandelen.

Katrien:

Och arme...

Heb ik je pijn gedaan?

Allé, schoonheid...

Jan:

Als je het maar weet

Katrien:

Dat was niet tegen jou.

Allé, Lisa waar kom jij nu opeens vandaan?

Lisa:

Eigenlijk kom.....

Jan:

Dat vertellen we later wel.
Kom Lisa, het is tijd om naar huis te gaan.

Katrien:

Laat dat meisje toch... ik zou graag eens wat nader kennis met haar willen maken.
Of mag ik niet misschien?
Ik ga ze niet afpakken zullen.
Ik ben geen lesbische zulle.

Jan:

Dat kan nu niet.
En daarbij, als ma en pa binnen komen zou ik liever hebben dat zij Lisa nog niet zien...
Nietwaar Lisa.

Lisa:

Eigenlijk heeft Jan gelijk.
Zij mogen het nu nog niet weten.

Jan:

Neen, daar zou maar alleen herrie van komen.
Kom, ik loop een eindje mee.

Katrien:

Allé, jullie beslissen.
(Katrien ziet de brief van Lisa op tafel liggen)
Een brief?
Is die van jou Jan?

Lisa:

Sorry, die is van mij.
(Lisa neemt vlug de brief en steekt hem weg)

Jan:

En niets zeggen tegen ma of pa, dat zullen wij wel doen op het gepaste moment.

Katrien:

Oké, ik zwijg als een graf.
Maar ik weet alleen niet hoe lang dat graf zal gesloten zijn.

Jan:

Je moet hem maar verzegelen.
Desnoods brand je hem toe.

Katrien:

Zal wel.

Lisa:

Allé, we zijn er mee weg.
Dag Katrien.

Katrien:

Dag Lisa.

Jan:

En zwijgen hé?

Katrien:

Jaja, ik ga zwijgen.

(Lisa en Jan verdwijnen van het toneel en Katrien zet zich in de zetel en neemt een boekje, maar opeens loopt zij naar de deur)

Hola...kom eens terug....

(Ze loopt nog naar de deur maar tevergeefs...)

Ze zijn natuurlijk al weg.

(luid nadenkend)

Wat ik mij afvraag.... Hoe weet zij mijn naam?

Zij zei toch Katrien als ze weg ging?

Dat is eigenaardig.

Hier klopt iets niet.

(zucht)

Ja, het zal wel onze dag niet zijn zeker... met die begrafenis.

(Terug nadenkend)

Maar zij heeft daar toch niets mee te maken?

Zij was toch niet in de kerk?

(zucht)

Het zal aan mij liggen.

(ze zet zich in de zetel en neemt een boekje – terug denkend)

Lisa?.....Lisa?.....

Waar heb ik dat nog gehoord?

Lisa Meulebroeke?

Neen, die ken ik.

Lisa Vandendriesse?

Neen, dat is nog een kind.

Och, ik ga er mijn hoofd niet meer op breken.

(Zij leest verder)

Maar toch heb ik die naam al eerder gehoord.

(Jan komt terug binnen)

Jan

Voila, al terug

Katrien:

Dat was rap.

Is de liefde al uit?

Jan

Maar neen.

Ik heb ze aan de bushalte afgezet.

Katrien

Och, ik dacht dat het al uit was tussen jullie getweeen.

Jan:

Is vader en moeder al thuis?

Katrien:

Neen.

Waarom?

Jan:

Och niets.

Ik ga een beetje op mijn bed liggen.

Katrien:

Wacht eens en luistert eens naar mij.

Als je met iets zit, dan mag je het gerust tegen mij zeggen, ik ben tenslotte je zuster of ben je dat al vergeten misschien.

En je weet??? Ik kan zwijgen als een graf.

Komaan, vertel.

Heb je problemen?

Jan

Neen

Katrien

Ach, ik weet het.

Lisa is in verwachting?

Jan

Maar neen.

Katrien

Lisa is ...is... lesbisch geworden.

Jan:

Maar neen.

Ik moet het zelf oplossen en ik denk dat er daar mensen niet gelukkig zullen mee zijn.

Katrien:

Ik ook niet?

Jan:

Jij moet je daar geen zorgen over maken.

Lisa en ik hebben al een beslissing genomen.

Katrien:

Nu spreek je in raadsels zulle.

Komaan vertel.

Jan:

Dat kan ik nu niet, heb ik gezegd.
Het is niet het gepaste moment.

Katrien:

Komaan....
Je maakt me nieuwsgierig.

Jan

Nieuwsgierig of niet nieuwsgierig.. ik vertel het niet.
Allé, nu nog niet, en zeker niet tegen jou alleen.
(*Louis en Irma komen binnen – Louis is een klein beetje aangeschoten*)

Louis:

We zijn weer thuis.
Hier zé, daar zé.
Onze twee kindjes hebben goed op ons huisje gepast.
En zo braafjes in de zetel?
Jullie zijn toch braaf geweest?

Katrien:

Heb jij teveel gedronken, pa?

Louis:

Ééntje met een keer.

Irma:

Och kind, je weet als je vader weg is dan weet hij niet van naar huis komen.
Hij moet altijd eerst zijn pintjes gedronken hebben.
En ik maar vragen om naar huis te komen, maar het hielp niet.

Louis:

Jullie kunnen nooit raden wie ik daarnet tegengekomen ben.

Katrien:

Hoe kunnen wij dat nu weten?

Jan:

Sinterklaas misschien....
Of de kerstman....
Wacht ik ga het eens raden.....
Hm.... Je oude schoolvrienden?

Katrien

(*treiterend*) Dat kan niet.
Vader is nooit naar school geweest.

Jan

Jawel.... Naar de zwemschool, hahahaha

Irma:

Je moet er niet mee lachen.
Het was ernstig.

Jan:

Oom Karel misschien?

Katrien

Dat is een vuiltje zulle

Irma:

Stop daar mee.
Ik heb het al gezegd, met iemand die overleden is lacht men niet.
Is dat begrepen?

Jan:

Ja ma.

Katrien:

Allé pa, vertel... wie ben je tegengekomen.

Louis:

Wel je zult het nooit raden.
Ik ben mijn zuster Gusta tegengekomen.

Jan – Katrien:

Tante Gusta?

Louis:

Ja, tante Gusta.
Is dat zo eigenaardig misschien?

Jan

De moeder van dat mooie meisje?

Irma

(zuchtend) Ja, de moeder van dat mooie meisje.

Jan

En heeft ze iets verteld over haar dochter?

Louis

Neen, wat zou ze moeten vertellen over haar dochter?

Irma:

We kwamen ze tegen aan de supermarkt.

Kartien

Ik dacht dat je een pintje ging pakken?

Louis

Jaja, maar we moesten toch voorbij de supermarkt en daar zijn we ze tegengekomen.

Jan:

En wat heeft zij gezegd?

Louis:

Och niet veel.

Dat het spijtig was van Karel, maar dat ze niet op zijn begrafenis kon aanwezig zijn.

Katrien:

En waarom niet?

Irma:

Dat heeft ze niet gezegd, maar ze zal daar wel haar redenen voor hebben.

Irma

Ik hoop dat het een goede reden is.

Jan:

Jullie hebben toch geen ruzie gemaakt?

Louis:

Natuurlijk niet.

Irma heeft ze zelfs uitgenodigd om iets te komen drinken.

Katrien:

Ik dacht dat je een etentje ging organiseren.

Irma:

Dat heb ik maar wijselijk niet gedaan, je weet nooit.

Na al die jaren dat zij hier niet over de vloer geweest is, moet ik nu niet direct beginnen met een etentje.

Jan:

Dat is waar.

En komt hun dochter ook mee?

Louis:

We hebben het niet gevraagd, maar ik denk het wel.

Irma:

Dat zal wel zeker.

Ik heb gezegd dat ze allemaal uitgenodigd zijn om iets te komen drinken.

Katrien:

Allemaal?

Wie is dat dan?

Irma:

Wel Gusta en Kamiel en hun dochter.
En ik heb gevraagd of ze het willen doorvertellen aan Jef en Mariette.

Katrien:

Hoe noemt hun dochter alweer?

Irma:

Jef en Mariette hebben geen kinderen.

Katrien:

Ik bedoel van oom Kamiel en Tante Gusta

Irma:

Ik geloof dat ze..... maar ik ben er niet zeker ... dat ze Lisa noemt.

Katrien:

LISA????

Het is geen waar hé???

(Jan heeft een duw aan Katrien)

Auw...

Louis:

Ja, LISA is dat een rare naam misschien.

Katrien:

Euh...neen....maar waar heb ik dat nog gehoord?

Jan?

Heb jij dat ergens ook niet gehoord?

Jan:

Euh...niet dat ik weet.

Katrien:

Ben je daar zeker van.

Jan:

Ja zeg.

Ik ken zo veel meisjes namen, maar een Lisa... hm... ik zou het niet weten.

Katrien:

Ik zal het maar geloven zeker?

Irma:

Kom, we zwijgen er nu over.

Jan

Dat zal het beste zijn.

Katrien:

Wanneer heb je ze uitgenodigd?

Louis:

Morgen namiddag.

Jan:

Morgen al?

Irma:

Natuurlijk, morgen al.

Men moet daar niet te lang mee wachten, want zie dat ze nog veranderen van mening.

Louis:

Ja, zo kunnen we eens praten over de erfenis van Oom Karel.

Irma:

Je gaat toch weer niet beginnen zeker.

Louis:

Natuurlijk ga ik weer beginnen over die erfenis.

Ik wil weten of zij iets meer weten dan wij.

Jan:

Zeg ma?

Mag ik er ook bij zijn als zij komen?

Irma:

Waar zou je anders zijn denk je.

Natuurlijk moet je er bij zijn.

Het zal misschien de laatste keer zijn dat je ze ziet.

Jan:

Dat denk ik niet.

Katrien:

Wat denk je niet?

Jan:

Dat het de laatste keer zal zijn.

Irma:

En waarom niet?

Jan:

Och, ik heb zo een voorgevoel dat we ze vanaf nu wel meer zullen zien.

Katrien:

Dat is nu al het tweede raadsel dat je ons verteld.

Louis:

Welk tweede raadsel?

Irma:

Is er hier iets gebeurd dat wij niet weten?
Of mogen we het niet weten, misschien

Jan:

Maar neen.
Katrien spreekt uit haar nek.
We weten toch dat ze achter alles wat ze niet begrijpt iets zoekt.

Katrien:

(wordt een beetje boos)
Ik spreek niet uit mijn nek.
Wie was dat dan, die hier.....

Jan:

KATRIEN, je hebt beloofd om te zwijgen en daar moet je aan houden.

Katrien:

Oké, ik zeg al niets meer.
Maar ik spreek niet uit mijn nek.

Jan:

Allé, dan is het goed....Moeial..

Louis:

Allé, stop nu met vitten, wat is er hier gebeurd?

Jan:

Och, niets om je zorgen over te maken...

Irma:

Niets om je zorgen over te maken?
Wat wil Katrien dan zeggen?

Jan:

Dat ik al 20 jaar ben en dat ik een lief heb.
Voila... is dat zo eigenaardig misschien?

Katrien:

Maar dan een heel spe.....

Louis:

Zwijgen Katrien
Wel jongen, het werd tijd dat je van straat zal zijn.

Katrien:

En ik dan?

Louis:

Jij ook, want jij bent al 22 jaar.
Allé, vertel.
Wie is ze... van waar is en hoe ziet ze eruit.

Irma:

Waarom breng je ze niet eens mee?

Jan:

Jullie moeten niets meer vragen, want ik zeg niets meer.
Het is nog veel te vroeg.

Katrien:

Veel te vroeg?
En wat heb ik....

Louis:

Katrien?
Zwijgen heb ik gezegd.
Dat is iets tussen vader en zoon.
Luistert jongen, als jij denkt dat het nog veel te vroeg is, dan moeten wij dat geloven.
Wij respecteren jou mening.

Irma:

Dat is juist.
De tijd brengt raad en als Jan denkt dat het tijd is om ze aan ons voor te stellen, wel dan zal hij dat wel doen.
En jij moet je daar niet mee bemoeien Katrien.

Louis:

Je moet je niet overhaasten en goed nadenken.

Katrien:

Ik zeg al niets meer, maar we zullen zien.

Louis:

Inderdaad, we zullen zien.

Irma:

Kom, wordt het niet een beetje tijd om naar bed te gaan, want morgen is het weer vroeg dag, en we hebben veel werk te doen..

Katrien:

Wat moet je morgen wel doen?

Irma:

We gaan toch wat hapjes klaar moeten maken tegen dat ze komen.

Louis:

Toch een klein feestje?

Irma:

Wij zullen de eerste stap zetten en tonen dat ze na al die jaren welkom zijn.

Katrien:

Hebben jullie echt nooit geen ruzie gehad?

Louis:

Neen, nooit.

Jan:

Waarom kwamen ze dat niet?

Louis:

Dat weten wij en zij waarschijnlijk ook niet.

Je moet weten dat onze familie geen echte banden hadden of liever hebben.

Maar misschien komt daar nu, met wat ouder te worden, verandering in.

Irma:

We waren allemaal druk bezig met onszelf en met de kinderen.

Jan:

Maar tante Mariette heeft toch geen kinderen.

Louis:

Dat is waar, maar zij waren druk bezig met hun zaak aan het uit te bouwen.

Katrien:

Hebben zij een eigen zaak.

Irma:

Natuurlijk.. en wat voor één.

Jan:

Ik ben benieuwd.

Louis:

Zij doen in grondstoffen voor bakkerijen.

Meel en alle dingen die in een bakkerij nodig zijn?

Louis:

Ja, al die dingen.

Jan:

Wel ik geloof dat ik morgen zeker ga thuisblijven.

Ik ben nieuwsgierig om ze te ontmoeten.

Katrien:

Ik ook.

En zeker als die Lisa meekomt.

Jan

(treiterend)

Lisa...Lisa...

Jij denkt aan niemand anders meer zeker?

Katrien

(Binnenmonds) Zoals jij zeker?

Wat doen tante Gusta en oom Kamiel voor de kost.

Louis:

Onze Gusta is schoonmaakster en Kamiel werkt op een fabriek.

Zij verdienen goed hun brood.

Jan:

Welke fabriek?

Louis:

Ik geloof dat hij in een fabriek werkt die televisies maken.

Jan:

Een interessante job.

Katrien

Rijk zullen ze wel niet zijn.

Nietwaar Jan?

Jan

Dat kan mij niet schelen.

Rijk of niet rijk.

Irma

Het zijn eerlijke mensen.

We hebben nooit iets verkeers gehoord over hen.

Louis:

En Gusta werkt op diezelfde fabriek als schoonmaakster.

Ja, zij verdienen goed hun brood.

Irma:

Allé, genoeg gepraat we gaan slapen.

Jan

Nu al?

Ik heb precies nog geen goesting.

Katrien

Ik eigenlijk ook nog niet.

Louis

Weten jullie wel hoe laat het al is?

Irma

Het is al 11 uur 30 zulle
Kom, we gaan slapen

Katrien

Allé, we gaan nog maar eens luisteren naar onze moeder.

Jan

Ik nog niet.
Ik zou nog graag eens een pintje gaan pakken.

Katrien

Een pintje zeg je???

Jan

JA, een pintje... om de emoties wat weg te spoelen.

Katrien

Ik zal het maar geloven zeker?

Jan

Je gelooft wat je wilt.

Irma

Allé het is goed, maar niet te lang wegblijven hé.

Jan

Neen ma...

(Iedereen verlaat het toneel)

Einde eerste deel.

Tweede bedrijf

(De volgende dag, het is al namiddag - Louis zit aan tafel en leest de krant - Jan zit in de zetel een boekje te lezen – Irma komt uit de keuken)

Irma

Zo de vaat is gedaan.

Is Katrien nog niet terug

(niemand antwoord)

Ik vraag of Katrien al terug is?

(niemand antwoord)

Hallo, spreek ik tegen de muren misschien?

Louis - Jan

Neen.

Irma

Wel antwoord dan als ik iets vraag.

Louis – Jan

Wat vraag je?

Irma

Ik vraag of Katrien al thuis is.

Louis – Jan

Euh...euh...

Jan

Dat weet ik niet.

Louis

(Lachend) Hoe, is Katrien weg?

Ik had het nog niet gezien.

Waar is ze naartoe?

Irma

Zal wel zijn.

Jan

Waar is ze naar toe?

Louis

Dat heb ik al gevraagd.

Jan

Ja?

Dat heb ik niet gehoord.

Och, ze is zeker naar haar lief.

Louis

Hoe heeft zij ook een lief?
 Waarom wist ik dat niet?
 Ik moet dat hier allemaal maar ruiken.

Irma

Neen, ze is niet naar haar lief, ze heeft er zelfs geen.
 Allé, dat denk ik toch.
 Ze is naar de bakker.

Louis

Waarom naar de bakker?
 Wij hebben toch nog brood van gisteren.

Irma

Om taartjes natuurlijk.
 Of weet je niet meer dat je broer en je zuster komen.

Jan

.... En Lisa...

Irma

Ja en ook Lisa.
 Wat hebt jij toch met die Lisa?

Jan

Och niets.

Louis

Neen, ik was het niet vergeten.
 Maar moet er daarom persé taartjes bij komen?
 Zijn gewone koeken ook niet goed misschien?
 Of wil je de grote madam uithangen?

Jan

(Lachend) Ja, van die soldaten koeken uit de tijd van de eerste wereldoorlog.
 Zo van die koeken waar je tanden kan op breken.

Louis

Ewel, dat waren goede koeken.
 Ze zaten vol met vitaminen.
 Zeg eens Irma, moeten daar nu echt taarten bij komen.

Irma

JA, daar moeten taartjes bij.
 Je zou toch niet willen dat ik hier met beschaamde kaken zal rondlopen zekerst?

Louis

Je weet zeker niet hoeveel die taartjes zullen kosten?

Jan

Pa, niet vrekkig doen hé.
Je bent precies oom Karel.

Irma

Och, altijd met jullie gezaag.
Ik ga naar de badkamer mijn haar een beetje kammen en een andere jurk aantrekken.
Ik loop hier precies als een sloddervos.
(Ze verlaat het toneel naar de badkamer)

Jan

Ja pa... ze zal je nog ruineren.

Louis

Toch niet met een paar taartjes.
Alhoewel... taartjes kosten tegenwoordig toch veel geld.
(Louis leest verder de krant en Jan leest verder in zijn boek)

Jan:

Zeg pa?

Louis:

Ja, wat is er?

Jan:

Ben je blij dat ze vandaag komen?

Louis:

Nogal... waarom vraag je dat?

Jan:

Zo maar.

Louis:

Hoe ... zomaar.
Je bent precies een klein kind.
Er moet toch een reden zijn waarom je dat vraagt.

Jan:

Ik dacht zo van..... dat het al lang geleden is dat zij nog hier geweest zijn en misschien kijk je er zo niet naar uit.

Louis:

Och, van Gusta en Kamiel is er niet zo veel bijzonders aan, maar Jef en Mariette... dat is wat anders.
Daar zijn we nog niet aan onze nieuwe patatjes zulle.

Jan:

Hoe dat is anders?
Maken ze veel ruzie misschien?

Louis:

Neen dat niet, maar....

Van de Jef zal het altijd maar zijn van.... Ja zoeteke....neen zoeteke....direct zoeteke...het is waar zoeteke....het is geen waar zoekteke... en zo gaat dat de hele namiddag voortduren.

Jan:

T'is geen waar zeker?

Is het zo erg?

Louis

Zo erg is het.

Wacht maar af.

Jan

Ik dacht dat ze veel ruzie maakten.

(Katrien komt binnen)

Louis

Waar zit jij zo lang?

Moeder heeft al om je gevraagd.

Katrien

Ja, zeg... er stond veel volk in de bakkerij.

Jan

Ik dacht dat de bakker die taarten nog moest bakken.

Louis

Jan dacht dat je naar je lief was.

Katrien

Ik heb geen lief, allé nu nog niet.

Maar wat niet is kan nog komen.

Jan

Goed gezegd zusje.

Katrien

Oei, van waar al die zoetigheid uit je mond?

Jan

Ben je niet vereerd dat ik zusje zeg?

Katrien

Als je zo begint weet ik dat je iets van mij nodig hebt.

Jan

Ik heb van jou niets nodig, maar ik ben in een tamelijke goede bui vandaag.

Katrien

Ik zal het maar geloven zeker?
Waar is moeder?

Louis

Ze is in de badkamer.

Katrien

Ik hoop dat ze daar niet te lang blijft, want ik moet mij ook nog een beetje opsmukken.

Jan

Een beetje veel zeker?

Katrien

Zeg, lach jij eens met je zelf hé.
Eerst van zusje spreken en dan een steek onder water.
(*Irma komt binnen van uit de badkamer*)

Irma:

Zo ik ben klaar.

Louis

Dat is wel snel gebeurd.

Katrien

Het is nu mijn beurt.
(*Katrien gaat nu op haar beurt naar de badkamer*)

Irma

Zeg?
Wat hoorde ik daar allemaal?
“Zoeteke hier en zoeteke daar”?.
Dat was toch niet over mij zeker?

Louis:

Och niets.
Ik heb daar niets van gezegd.

Irma:

Jawel, ik heb het gehoord.
Komaan, vertel het.

Louis:

Als je het wil weten dan ga ik het vertellen, want anders zal je toch niet stoppen met zagen.
Jan vroeg hoe het is gesteld met Jef en Mariette en ik zei dat Jef de hele middag zal zeggen van Ja zoeteke en neen zoeteke...

Irma:

Is dat alles dat je kunt vertellen over je broer?
Je weet toch dat hij een rare ziekte in het hoofd heeft gehad?

Jan:

Dat was nog niet alles, het was ook van “direct zoeteke en het is geen waar zoeteke en het is...

Irma:

Jan, zwijgt
Als je maar dat te vertellen heeft.

Jan

Dat gaat hier plezant worden.

Irma

Je moet je daar niet teveel van aantrekken.
Je vader overdrijft altijd.

Louis

Maar ik overdrijf niet?

Irma

Jawel.
Het is niet zo erg of dat jij dat voorstelt.

Louis

We zullen zien.

Jan

Tegen welk uur komen ze?

Irma

Ze kunnen hier elk moment arriveren.

Jan

Komen ze samen?

Irma

Dat weet ik niet.

Louis

Jij hebt ze toch gevraagd.

Irma

Zeg... had je ze dan zelf gevraagd hé.

Jan

Dat begint hier goed.

Irma

Wat bedoel je daar nu mee?

Jan

Als jullie al ruzie maken, wat moet dat dan zijn als zij hier zijn.

Louis

We maken geen ruzie, het is alleen een beetje kibbelen dat we doen.

Wij hebben nog nooit geen ruzie gemaakt.

(Louis staat recht en gaat in de zetel zitten)

Kom schuift een beetje op.

(Jan schuift een beetje en Louis zet zich een beetje te dicht bij Jan neer en leest verder in zijn krant)

Jan

Plaats genoeg pa?

Louis

Zo dik ben ik nu ook niet.

(Katrien komt uit de badkamer)

Katrien

Zo, we zijn wat opgefrist en het heeft deugd gedaan.

Jan:

Ach, dat heeft lang geduurd.

Katrien:

Ik mag me toch wel mooi maken zeker?

Jan:

Ik weet niet als dat veel zal helpen, maar allé, het gedacht doet ook al veel.

Katrien:

Zeg, jij bent nu ook geen Chippendale zulle.

Jan

Oei oei oei, ik zeg al niets meer.

Katrien

Zeg ma, heb jij geweten dat tante Gusta in verwachting was van Lisa?

Jan:

Waarom moet jij dat weten?

Of ben je weer met iets bezig?

Katrien:

Ik vraag dat aan ma en niet aan jou.

Jan:

Oei...die badkamer sessie heeft je toch geen goed gedaan zulle.

Katrien:

Hé, ma?

Weet jij dat nog?

Irma:

Ik weet niet waarom je dat vraagt, maar zou je geloven dat ik haar nooit in verwachting van Lisa hebt gezien?

Weet jij dat nog Louis?

Louis:

(Een beetje afwezig) Niet dat ik me kan herinneren, maar het is ook al zolang geleden.

Katrien:

Zijn jullie dan nooit naar het moederhuis geweest om haar te bezoeken?

Irma:

Niet dat ik me kan herinneren.

En jij Louis?

Louis:

(Een beetje afwezig) Niet dat ik me kan herinneren, maar het is ook al zolang geleden.

Katrien:

Waren er dan geen geboortekaartjes en suikerbonen?

Irma:

Ja kind, nu vraag je iets dat toch al 20 jaar geleden is

Ik zou het niet weten.

Weet jij dat nog Louis?

Louis:

(Nog altijd een beetje afwezig) Niet dat ik me kan herinneren, maar het is ook al zolang geleden.

Katrien:

Zo lang is dat toch ook niet.

Iets van 20 jaar geleden zou je toch moeten kunnen herinneren.

Jan:

Ik weet niet waarom je al die stomme vragen stelt.

Katrien:

Stomme vragen... stomme vragen?

Dat zijn geen stomme vragen.

Jan:

Ja, dat zijn wel stomme vragen.

Ik ben 20 jaar geleden geboren en ik weet daar ook niets meer van.

Katrien

Hahaha, jij bent hier ook de plezantste zeker?

Louis:

Het is nu genoeg hé.

Al die stomme vragen.

Jan:

Zie je wel, vader zegt het ook.

Katrien:

Oké, ik zal er over zwijgen, maar toch vind ik het raar dat jullie dat niet meer weten.

Of willen jullie het niet zeggen misschien?

Irma

Dat is toch niets om te verzwijgen... nietwaar Louis?

Louis:

Niet dat ik me kan herinneren, maar het is ook al zolang geleden.

Jan

Hahahaha....vader valt constant in herhaling.

Louis

Zeg.. willen jullie nu eens ophouden met die rare vragen .

Dat is al allemaal te lang geleden om ons dat nog te herinneren.

(Er wordt aan de deur gebeld)

Irma

Ik geloof dat ze daar zijn.

(zenuwachtig).. en beleefd zijn en niet te veel zagen over die erfenis...

Begrepen allemaal?

(er wordt weer aan de deur gebeld)

Iedereen

Ja.. Maaaaa.

Irma

Allé Louis doet open.

Louis

Moet ik dat doen?

Irma

Het is toch jou familie.

Louis

... dat is waar, maar ik heb ze niet uitgenodigd.

(er wordt weer aan de deur gebeld)

Irma

Allé doet open.

Katrien

Ik zal het wel doen.

(Katrien doet de deur open)

Ach, dag tante Kamiel en oom Gusta ... euh... Ik bedoel

Tante Gusta en Oom Kamiel...Kom binnen.

Mariette

Sorry, maar het is Mariette en Jef.

Katrien

Dat bedoelde ik ook.

Dag tante Mariette en oom Jef.

Irma

Kom binnen en zet je.

Ja, je moet weten onze Katrien is een beetje zenuwachtig vandaag.

Mariette

Toch niet om dat wij komen?

Louis

(Staat recht uit de zetel) Dag Mariette.. dag Jef.

Hoe gaat het met jullie

Mariette

Och, dat gaat, nietwaar Jef

Jef

Ja zoeteke, het gaat.

Jan

Hmmm....

Mariette

Och wie er daar zit.

Dat is Jan zeker?

Jan

Ja tante, ik ben jan.

Dag tante.

Mariette

Zie eens Jef naar Jan.

Hij is toch wel een hele man geworden hé.

Jef

Ja zoeteke, hij is een hele man geworden.

Dag jan.

Jan

Dag oom

Mariette

Dat had je niet gedacht hé...

Jef

Neen zoeteke, ik had dat niet gedacht.

Mariette

Het is niet tegen u, het is tegen Jan.

Jongen, dat had je niet gedacht hé, dat wij nog zouden komen.

(Louis is bij Jef komen staan en ze fluisterend tegen elkaar en hoort niet wat Mariette nog zegt tegen Jan)

Jan

Eigenlijk wel tante...

Mariette

Hoe eigenlijk wel?

Jan

Ik dacht het wel dat je ging komen na de begrafenis van oom Karel.

Mariette

Hoe zo, na de begrafenis van oom Karel?

Wij waren helemaal niet van plan om te komen, maar je moeder heeft ons uitgenodigd.

Jan

Misschien heb je ook gehoord van de erfenis?

Mariette

Welke erfenis?

Jan

Die van oom Karel.

Irma

JAN.... We gingen er niet over spreken heb je beloofd.

Katrien

Onze jan is zo een diplomaat.

Mariette

Hoor je dat Jef?

Jef

Neen zoeteke... ik heb het niet gehoord.

Ik was bezig tegen Louis.
Wat zei Jan?

Mariette

Dat hij ons verwachte na de begrafenis van Karel om die erfenis.

Jef

Erfenis? Zoeteke.
Ik heb daar nog niets van gehoord.

Mariette

Ik zou liegen als het geen waar is, maar ik eigenlijk wel.
Allé, een klein beetje.

Jan

En wat heb je gehoord, tante Mariette?

Mariette

Eigenlijk niet veel.....

Irma

Kom laat ons aan tafel zitten.
(Iedereen zet zich aan tafel, behalve Jan die in de zetel blijft zitten)

Mariette

Kom je niet aan tafel zitten, Jan?

Jan

Ik zit hier gemakkelijker.

Mariette

Waarom?
We kunnen toch gezellig samen zitten om over die.....

Louis

.....Laat hem maar, hij zit graag in die zetel.

Katrien

Moesten wij een hond hebben die zou nooit in die zetel mogen zitten.

Irma

Waarom niet?

Katrien

Omdat Jan daar altijd in zit.

Mariette

Allé, voor mij ook goed.
Als je niet wilt.
(ze zitten aan tafel)

Wat hebben jullie gehoord van die erfenis van Karel.

Irma

Of... een eventuele erfenis....

Louis

Ja, we zijn dat nog niet zeker.

Katrien

Och, eigenlijk zijn het allemaal maar roddels.

Jan

Dat geloof ik niet, want ik heb er wel al over gehoord.
(*iedereen draait zich naar jan.*)

Iedereen

Hoe... jij wel...?????

Jan

Eigenlijk mag ik daar nog niets over zeggen.

Louis

En waarom niet?

Jan

Omdat het nog wat te vroeg is.

Mariette

Maar jan.

Als je A zegt moet je ook B zeggen.

Je maakt ons nieuwsgierig.

Nietwaar Jef?

Jef

Ja zoeteke, als je A zegt moet je ook.....

Mariette

Zie je wel.

Je oom Jef is ook nieuwsgierig.

Jef

Ja, maar ik ben niet....

Mariette

Zwijgen, Jef.

Jef

Ja zoeteke, ik zwijg.

Mariette

Waarop wachten we nog??
Komaan Jan, vertel.

Jan

We zullen nog een beetje geduld moeten hebben.

Mariette

Op wat?

Irma

Op de.....
(*De belt gaat*)
.... Bel

Mariette

Allé, de andere helft is daar ook.

Irma

Ik ga opendoen.

Katrien

Neen, ma, laat dat maar aan mij over.
(*Katrien doet de deur open*)
Dag Tante Gusta en dag oom Kamiel
Kom binnen.
Wie we daar nog hebben ..
Onze mooie Lisa is ook mee.
Van harte welkom allemaal.

Gusta

Dag allemaal.

Kamiel

Dag iedereen
Dat is lang gelden dat wij nog hier geweest zijn.

Louis

Als je het mij vraagt is het al veel te lang geleden.
Kom binnen en zet jullie neer.
Jullie zijn van harte welkom.

Lisa

Dag oom en tante.
Dag Jan..

Jan

Dag Lisa.
Kom zet je maar bij mij en laat die broers en zusters maar praten.

Irma

Ik ga maar de koffie halen zeker?

Jan

En de taartjes.

Katrien

Ik ga dat wel doen, blijf jij maar zitten bij de familie.

Jan

Neen, ik ga dat wel doen.

Lisa

Ik ga een beetje helpen.

(Jan en Lisa vertrekken naar de keuken)

Katrien

Dat is niet van zijn gewoonte... zo hulpvaardig.

Irma

Ik geloof dat die twee goed zullen overeenkomen.

Katrien

Misschien een beetje TE goed.

Mariette

Denk je dat?

Irma

Gij niet?

Gusta

Onze Lisa komt met iedereen overeen.

Ik weet niet waar zij dat goed karakter gehaald heeft.

Jef

Ik ook niet

Louis

Maar jullie zijn toch ook geen slechte mensen.

Gusta

Maar onze Lisa is toch iets apart zulle.

Je zou eens moeten bij ons komen als het zaterdagavond is.

Dan zit onze woonkamer vol met jonge gasten.

Irma

Allemaal jongens?

Gusta

Neen, natuurlijk niet.

Meisjes en jongens dooreen, allemaal vrienden en vriendinnen van onze Lisa.

Mariette

Ja, het ene kind is ook de nadere niet, nietwaar Jef?

Jef

Neen zoeteke.

Mariette

Spijtig dat wij geen kinderen hebben, maar allé wij hadden er de tijd niet voor.

Zeg, Gusta?

Heb jij al gehoord van die erfenis....

Louis

.... Eventuele erfenis....

Mariette

Wel ja, die eventuele erfenis.

Gusta

Welke erfenis?

Mariette

Van onze Karel?

Gusta

Neen, ik heb daar nog niets van gehoord.

Staan wij in zijn testament?

Mariette

Dat weet ik niet, maar naar het schijnt zou hij een erfenis nagelaten hebben.

Kamiel

Ik heb daar ook nog niets van gehoord.

Jij Louis?

Louis

Wel het doet de ronde dat hij een erfenis zou nagelaten hebben van drie huizen en een hele....

Irma

Je moet nu ook niet overdrijven hé, het waren twee huizen en een som geld.

Louis

Welja, twee huizen en een som geld.

Kamiel

Zou hij dat beschreven hebben?

Irma

Beschreven?
Wat is dat nu?

Kamiel

Wel bij de een of andere notaris.

Louis

Ja, ik geloof bij notaris Vangeldzac.

Mariette

Die is toch al lang dood, of vergis ik me?

Louis

Neen... euh... ja... je vergist je.
Maar het is nu zijn zoon die de zaken behartigd.

Irma

Zeg waar blijft die koffie?
Ik ga eens kijken.
(Irma doet de keukendeur open en.....roep)
OCH... NEEN... Het is geen waar zeker?
(Iedereen kijkt verbaasd en enkele seconden later komen Jan en Lisa uit de keuken met de koffie en de taart en doet alsof er niets gebeurt is)

Jan

Staan de kopjes al klaar?

Katrien

Maar moeder waarom riep jij zo?

Irma

Och, ik kan het niet zeggen.

Katrien

Dan ga ik maar de kopjes zetten.
(Katrien haalt de kopjes uit de kast en zet ze op de tafel – daarna schenkt ze de koffie en verdeel ze de taartjes)

Louis

JAN, wat is er daar gebeurt omdat je moeder zo verschrikt is.

Jan

Och er is niets gebeurt, dat het daglicht niet mag zien.
Wij waren juist.....

Gusta

Lisa.... Wat is er gebeurd?

Lisa

Zoals Jan zei, niets dat het daglicht niet mag zien.

Gusta

Niet liegen hé...

Ik wil dat niet hebben.

Kamiel

Van leugenaars komen er dieven en van dieven komen er....

Lisa

Och pa, de hele wereld is een leugen.

Jan

Dat is waar.

(Iedereen kijkt nu verbaasd naar Jan en Lisa die ondertussen terug in de zetel plaats heeft genomen)

Irma

(Al bijgekomen van de schrik) Ik zou het nog geloven ook. Na wat ik daarjuist gezien heb.

Katrien

(De tafel is nu gedekt en iedereen heeft een taartje)

Wat zou je geloven?

Irma

Na wat ik gezien heb, dat heel de wereld een grote leugen is.

Louis

Maar wat heb je gezien?

Katrien

Ik kan het denken.

Louis

Jij ook al?

Katrien

Ja pa, ik denk dat Jan en Lisa eens een heel ernstig gesprek met jullie zal voeren.

(Terwijl het gesprek door gaat eet iedereen van hun taartje)

Gusta

Dat zijn lekkere taartjes.

Mariette

Ik geloof Jef dat het beter zal zijn als wij naar huis gingen?

Jef

Ja zoeteke, wij gaan naar huis.

Maar mijn taartje is nog niet op.

Jan

Jullie moeten niet weggaan voor ons, tante.
Eet eerst je taartje op.

Mariette

Dat begrijp ik wel jan, maar we komen nog eens terug.
Ik denk dat er hier nog een hartig woordje zal gesproken worden.
Kom Jef.

Jef

Ja, zoeteke.

Gusta

Kom Kamiel wij zouden ook beter weggaan.
Kom Lisa.

Lisa

Maar neen, het is juist over ons dat er hier iets moet besproken worden.

Kamiel

Over ons?
Wat hebben wij nu misdaan?

Jan

Eigenlijk niets en toch wel, maar dat zullen we straks uitleggen.

Louis

Nu begrijp ik het helemaal niet meer.

Mariette

Kom we zijn weg.
Allé dag iedereen...

Jan

Ik zou eigenlijk willen dat jullie blijven want het gaat over de erfenis van oom Karel.

Iedereen

WAT???

Irma

Wat heeft dat nu te maken met wat ik daarnet gezien heb?

Jan

Dat zullen we uitleggen.

Mariette

Allé dan, wij gaan dan maar blijven.

Louis

(Trieterend) Allé iedereen maakt dat hij op zijn gemak zit, want onze Jan....

Katrien

Onze wijsneus bedoel je.

Louis

Ja, onze wijsneus gaat nu eens uitleggen wat er eigenlijk gaande is.

Lisa

Sorry oom, maar ik zou daar niet te veel om lachen, want het is een ernstige zaak.

(Iedereen gaat nu neer zitten)

Irma

Moet er ondertussen nog iemand koffie hebben?

Iedereen

NEEN

(Iedereen kijkt nu heel serieus naar Jan en Lisa)

Louis

Oei oei oei.

Zo ernstig heb ik jullie nog nooit gezien.

Irma

Allé jan begin maar.

(Jan en Lisa gaan nu dicht bij elkaar zitten)

Jan

(Stotterend) Beste mensen, Lisa hmm.... Lisa en ik.... Hmm.... Lisa

Lisa

Jan en ik zijn op elkaar verliefd.

(Iedereen staat verstomd te kijken behalve Katrien)

Katrien

Ik, wist het hé.... Ik wist het hé....

Irma

Wat wist jij?

Katrien

Ewel... dat zij verliefd zijn op elkaar.

Louis

En wat zag Irma daar in de keuken?

Jan

Wij stonden te kussen.

Iedereen
WAAAAT?

Jan

Is dat zo abnormaal misschien, dat twee mensen die op elkaar verliefd zijn, staan te kussen?

Louis

Als het dat maar is.

(Plots realiseert hij zich dat het in feite niet kan)

WAT.... VERLIEFD..... MAAR DAT KAN NIET....

Gusta

Maar Lisa dat kan niet.

Kom we zijn weg met al die flauwe zever.

Lisa

Neen, ma, ik blijf want dat is nog niet alles.

Gusta

Je bent toch niet in blijde verwachting?

Lisa

Jawel.

Gusta

Och, dat ook nog.

Waar heb ik dat verdient?

Lisa

Maar niet van een kindje.

Katrien

Jammer, anders werd ik nog een tante.

Jan

Of een doopmeter, hahahaha

Louis

Dat is niet om te lachen, Jan.

Gusta

Allé, Kamiel zeg toch ook iets.

Kamiel

Och, Gusta

Onze Lisa heeft gelijk.

Gusta

GELIJK???

Waar haal je dat nu uit.

Kamiel

Luistert Gusta.

Je moet eens goed nadenken.

Gusta

Maar dat zijn neef en nicht van elkaar?

Kamiel

Ik zeg, goed nadenken.

Lisa

Dank je pa, jij hebt het begrepen.

Kamiel

Maar ik begrijp niet van wie jij het weet.

Lisa

Zeker niet van Ma.

Gusta

Sorry Lisaatje

(Gusta is nu heel stil geworden, want ze heeft begrepen wat er aan de hand is)

Lisa

Maar wees gerust, ik ben daar niet boos om, alleen weet ik niet waarom jullie dat nooit verteld hebben.

Ik ben nu toch al oud genoeg om dat te weten?

Gusta

Ja...ja...ja natuurlijk, maar ik vond nog het gepaste moment niet.

Nietwaar Kamiel.

Kamiel

Ik zal daar niets over zeggen.

Maar ik begrijp alleen niet wat onze Karel daar iets mee te maken heeft.

Louis

Ik zou nu eens echt willen weten wat er hier aan de hand is.

Irma

Ik ook.

Mariette

En ik zeker, nietwaar Jef

Jef

Ja zoeteke, ik wil het ook weten.

Jan

Dat zal ik nu eens vertellen.

Toen jullie gisteren op Café zat is Lisa hier geweest.

Irma

Hier?

En waar was onze Katrien dan?

Jan

Katrien was naar haar vriendin.

Louis

Waarom heb je ons dat dan niet eerder gezegd?

Katrien

Dat was niet nodig en laat Jan nu eens uitspreken.

Lisa

Alles zal dan wel duidelijk worden als Jan uitgesproken is.

Jan

Dank je schat...

Wel toen jullie weg waren is Lisa hier geweest met een heel rare mededeling.

Ze had namelijk... en hou jullie nu maar goed vast.... Ze had namelijk een brief ontvangen van oom Karel.

Iedereen

VAN WIE?????

Jan

Van oom Karel.

Gusta

Hebben wij het wel goed verstaan?

Lisa

Jullie hebben dat goed gehoord... een brief van oom Karel.

Louis

Dat kan niet.

Lisa

Jawel, dat kan wel.

Mariette

(verbaast) Een brief van oom Karel.

Irma

Maar die is toch overleden.

Lisa

Inderdaad... maar die brief werd al een tijdje geleden gepost

Jan

.... Ja,... maar toch hebben we hem gisteren ontvangen.

Kamiel

... hebben we ?

Was die brief dan ook aan u gericht?

Jan

Neen, maar ik heb precies dezelfde brief gekregen als Lisa.

Louis

Dus, al ik het goed versta, jullie hebben elk een brief ontvangen van Karel.

Lisa

Inderdaad.

En alle twee identiek dezelfde brief.

Irma

Jij hebt mij daar niets over verteld?

Jan

Dat moet ook niet

Hij was wel aan mij gericht.

(Iedereen praat nu een beetje door elkaar)

Louis

(tot iedereen) Zwijg jullie nu eens en laat die jonge mensen verder vertellen.

(iedereen zwijgt) Allé vertelt verder... wat staat er in die brief?

Lisa

Ja, oom Karel wist dat hij zou sterven en heeft er niets beters op gevonden dan een privé verpleegster in huis te halen.

En die verpleegster ging elke namiddag.... Allé als het mooi weer was.... met oom Karel een wandelingetje maken in het dorp.

Mariette

In hemelsnaam toch, wat deed die tussen al die jonge gasten?

En met een privé verpleegster

Jan

Maar hij zat niet tussen die jonge gasten...

Lisa

...neen, hij kwam alleen maar kijken.

Hij zag niets liever dan jonge mensen die zich amuseerden

Gusta

Allé, en verder.

Jan

Op een bepaalde dag moest hij mij en Lisa herkend hebben en gezien hoe wij van elkaar hielden.

Gusta

Maar wisten jullie niet dat jullie neef en nicht van elkaar zijn?

Jan

Neen, dat wisten we toen niet.

Maar oom Karel wist dat er hier iets niet klopte.

Kamiel

Heeft hij dat in die brief geschreven?

Jan

Natuurlijk.

Irma

Dat moeten dan lange brieven geweest zijn?

Lisa

Toch wel een pagina of drie.

Louis

Waar zijn die brieven?

Gusta

Ik wil ze ook lezen.

Mariette

En ik ook.

Lisa

Dat gaat niet gaan want ik heb ze naar de notaris moeten dragen.

Irma

Stond dat daar ook in?

Lisa

Dat stond er letterlijk in, als wij die brieven gelezen hadden moesten wij ze direct naar de notaris dragen om ze te laten controleren op hun juistheid.

Jan

Want de notaris had ook identiek dezelfde brief.

Louis

Dan waren er drie brieven.

Irma

Naar de notaris?

Maar waarom?

Louis

Kom vertelt verder.

Lisa

Dat is het hem juist.

Jan

Wij hebben nog niet alles gezegd wat er in die brief staat.

Lisa

(Tot Jan)

Zouden we dat wel zelf vertellen of zullen we wachten tot we geroepen worden naar de notaris?

Jan

... ik weet het....

Louis

Komaan, nu we zo ver zijn heb ik liever dat je alles vertelt wat er in die brief staat.

Irma

Jaja, ik wil het nu ook wel weten.

Katrien

En een hart infarct zullen we nu ook weer niet krijgen.

Jan

Zoals jullie willen.

Gusta

Ik zou liever hebben dat ze er nu over zwijgen.

Kamiel

Och, Gusta toch, ze zullen het toch te weten komen.

Gusta

Allé vooruit dan.

Lisa

In ben blij ma, dat je er zo over denkt.

Gusta

Het moest toch eens uitkomen.

(Gusta neemt haar zakdoek en begint te wenen)

Lisa

Allé ma, doe niet flauw...

(Lisa gaat haar ma een beetje troosten)

Wij zijn daar niet kwaad voor hoor.

Louis

Gaan we het nu nog weten of wat is het???

Jan

Wel in de brief staat dat Lisa en ik geen familie zijn van elkaar.
(*Gusta begint weer te snotten*).

Iedereen

WAT.

Katrien

Ik heb het gedacht hé, dat ik het gedacht had.
Ik wist het dat er iets niet pluis was.

Irma

Zwijg maar, jij weet altijd alles als het al voorbij is.

Katrien

Zeg al niets maar, maar wacht maar, er komt nog veel meer.

Irma

Is dat waar Jan?

Jan

Ja inderdaad.
Oom Karel heeft wel degelijk een testament opgemaakt bij notaris Van Geldzac.

Hoe dit gaat aflopen...!?